

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre 2 . 50 . = 5
Égész évre . . 5 . . . = 10

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohány-üzsdéjében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyilttörök, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Szőlőművelésünk érdekében.

Herman Ottó városunk déli kerületének országgyűlési képviselője nagy hatású beszédet mondott kedden az országgyűlésen a szőlősgazdák érdekében. Szemére vetette a kormánynak azt, hogy nem sokat törődik a szőlősgazdák érdekeivel. A kormány még eddig nem tett egyebet, mint unszolta a birtokosokat, hogy ültessék be a szőlőket, küldött vándortanárokat, hogy oktassák a népet; de a filloxera által elpusztított szőlőterületek dézsmaváltságait mind ez ideig le nem iratta, sőt azoknak behajtását nagy erővel fogantositja.

Wekerle Sándor miniszterelnök az ellenzék ily értelmű felszólalására ígéretet tett, hogy a filloxera pusztította vidékeken a szállódézsmaváltság hátralékok exekúcióját általában beszünteti minden megtesz a szőlőbirtok regenerálása érdekében.

Hát ez igen szép és hangzatos ígéret, de vajjon nem marad-e csak meddő ígéret?! . . Körülbelül tizenkét éve már, hogy a filloxeravész föllépett és a kormány csak most tesz ígéretet, hogy a magára hagyatott szőlőbirtokos osztály érdekében valamit tesz. Mikor már csaknem az egész ország szőlőtermő területe elpusztult; mikor azok a ; yakorlati szakférfiak, akik közvetlen tapasztalásból ismerik a csapás nagyságát, az eddigi védekezés szármalmas vergődés-szerű voltát, kimerültek a sok felszólalásban, a sok könyörgésben; akkor áll elő a miniszter, hogy majd, hát majd . . .

Nagyon későn van ez. Félünk, hogy el késetten érkezik a kormány támogatása. Kimondhatatlan a nemzeti vagython szenvedett kár! Sok azon jobb sorsra érdemes polgárok száma, a kik egész vagyonukat vesztették el az által, hogy idejében nem részesültek kellő támogatásban. Igen nagy a csapás a szegény

munkás néposztályra, mely megszokott kenyérekérését veszítette el. Igen nagy azoknak az áldozatoknak a száma, a kik hat-nyolcz évvel ezelőtt még lehetett volna segíteni, de a kik ma már elbuktak, a meddő védekezés súlyos terhei alatt kimerültek!

De azért jobb későn, mint soha. Mi nagy érdeklődéssel várjuk a kormány cselekedeteit. Véghetetlenül örülnénk, ha a most zabbal és kukoriczával bevetett hegyoldalakat visszaadhatnánk a nemes borágnak.

Kétségtelen, hogy semmi téren és így a filloxera ellen való védekezés terén sem szabad mindent a kormánytól várni; a társadalmi úton való tevékenység csodákat művelő hatásaira kell számolni ezután is. Am ez nem azt jelenti, hogy a földművelési miniszter ne vegye ki a neki jutó jelentékeny részt a rekonstrukciónak abból a nagy munkájából, mely itt — a miskolczi borvidék ssőlőshegyeinek lábánál is — még csak az elején tart.

A szőlőbirtokosokban megvan az akarat és a törekvés, hogy elpusztult szőlőterületeiket újra művelés alá vegyék és az újra ültetendő szőlők berendezését okszerűbb és jövedelmezőbb alapra fektessék. Épen mert ez az akarat és ez a törekvés nem hiányzik, kötelessége a kormánynak, hogy a rekonstrukcióval egyidejűleg irányt adjon a rendszeres és észszerű szőlőművelésnek s a vész által okozott nemzeti csapást egyuttal kiinduló pontjává tegye egy teljesen gyökeres művelési és azzal együtt értékesítési reformnak.

A szőlőbirtokos közönség vándortanárok nélkül is rekonstruálja a szőlőjét, ha mód adatik neki annak költségeit fedezhetni. A rekonstrukció drága; rendes körülmények között, hatékonyabb segítség nélkül csak nagyon lassan, ugyszólván lépésenkint eszközölhető. A kormánynak első sorban az a feladata, hogy a

szőlőbirtokosság a rekonstrukcióhoz szükséges összegeket olcsó, könnyen és lassan törleszthető kölcsönök alakjában kapja meg. Az új ültetés pár évig nem jövedelmez semmit, a gazda a befektetett pénzt csak a negyedik évtől fogva kamatoztatja. A mai viszonyok között az ültetés és az első termés közötti évek kamatterhei felemésztk a gazdát teljesen; ezen a bajon kell segíteni első sorban.

Miképen találják meg ennek a módját: egy nagy összegekkel dotált országos bank alakjában-e, vagy pedig a szövetheteti formában, mely felé előszeretettel hajlik a közvélemény egy része, de a mely nézetünk szerint nem vezethet célra, mivel a szükséges tőkék sokkal nagyobbak, semhogy magának a gazdaközönségnek körében összehozhatók volnának — ez lesz a kormány főfeladata. Ha jól megoldja e feladatot, hasznos munkát végez: hozzájárul szőlőink megmentéséhez.

Országgyűlés.

A képviselőház kedden, e hó 5-én ünnepies hangulatban ülte meg József főherceg 25 éves jubileumát. A pártok vezérszónokai az elismerés hangján adtak kifejezést a népszerű főherceg iránt érzett hódolatuknak. Herman Ottó városunk képviselője, a függetlenségi anyapártból kilépett férfiak nevében szerdán, e hó 6-án szintén kifejezést adott hódolatának. Lelkes éljenzéssel kísért beszédét e szavakkal végezte be: „Magam részéről t. Ház elismerem, — mert való igaz — hogy a honvédség jelenlegi főparancsnoka: József magyar királyi főherceg, a Habsburg-Lotharingiai és a volt Habsburg-ház sarjai közül az első, a ki teljesen azonosítja magát a nemzet érzelmeivel, nyelvvel és szokásaival. (Helyeslés.) És elismerem t. Ház azt is, hogy éppen mert ez így van, a pór gunyhójától a palotáig csakugyan megszűnt az a tartózkodás, a mely különben bizonyos rangokkal szemben nyilatkozni szokott. És épen azért, mert ezt teljesen elismerem, ezennel egy a magam, mint azon férfiak nevében, a kikkel pártközösségben együtt tanácskozom, óhajtom és kívánom, hogy az a felsőbb hatalom, az a gondviselés, a me-

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Légnonat.

*Hogy saját házam nem lesz, nekem;
Azt már beláttam réges régen.
Én csak, zsellérségen lakom.
S mint ilyenhez a goromba szél
Folyvást kemény dolgokat beszél
Az ajtón és az ablakon.*

*Lakásom a parókián van.
Nem verték fejemhez hiában
A türelemnek szép tanát.
Ha téli vihar szárnya vezdül
Az ajtón s ablakon keresztül
Friss levegő jár át meg át.*

*Bolond Aeolus utra indul,
Hegyeket rak hófuvatokból,
Én látom ezt és reszketek . .
Hasztalan ég a zzen, a szalma
Nincsen a melegnek hatalma.
Ajtó, ablak nehéz beteg.*

*A krónikákban nincs szó róla,
Hogy talán renoválták volna
E században az ablakot.
Buzgó a nép, apraja nagyja
S lelki nyugalomát az 'megadja,
Hogy: „Isten örzi a papot.”*

*Hogy migrént s más uri nyavalyát
Nem kaptam még az ablakon át:
Szememre hányják ezt sokat;
De ily fényűzést tar fejemnek
Vagyoni helyzetem nem enged
S jó barátom: a légnonat.*

*Ha varju károg fenn a légben,
A barometrum üvegjében
Aggódva nézem a fokot.
S ha szél fúj a havas téren,
Dupla fűtés mellett dicsérem
Az egyházi főgondnokot.*

*De mit beszéllek? . . . Hát kik hajdan
Küzdöttek, viotak vérszében, bajban
S máglyán haltak meg a hitér'.
Nem könnyebb légnonatban állni,
Mint gyilkos tűzhalálra szállni.
Meddő panasgom hát mit ér?!*

*Aztán éltem javát leéltem.
Ugy is már nem sokáig féltem
Saját gyarló mivoltomat.
Meg vagyom írva, nem is pamflet,
Maga mondja a híres Hamlet:
„A sirban nincsen légnonat”*

Kajabusz.

A titkos kéz.

Irta: **K. J.**

Már hogy miért? miképen? . . . nem kötötték az orromra. Denique egy szép napon — vacsora

idején — Róbert ur s kedves oldalbordája alaposan összetűztek. A minek eredménye az lett, hogy nemes haragjában sem az egyik, sem a másik fél nem nyult a párolgó ételekhez, torkig jól lakvann indultai bolondgombájával.

Azonban mindennek daczára Róbertné jó gazdaszony lévén, ez alkalommal sem veszté el annyira lélekjelenlétét — vagy mint a későbbiből kitűnik: előrelátását, — hogy az érintetlen tálakat el ne rakkata volna a szobaleányával abba a bizonyos faliszekrénybe, mely az ebédlő méltó diszét képezve, ott pompázott faragványával a fal mellett. Az asztallal általellenben.

De ha történetemnek ez epizóddal már vége szakadna, bizonyára nem érdemelne meg a ráfecsérelt időt, papírt, ténztát — a nyomdafestékről pláne eltekintve. Azonban máskép áll a dolog. Az efféle házi patáli a nagyon is mindennapos dolog — „an und für sich“. Kivált Róbert uréknál, hol oly rendes valami, mind a mindennapi kenyér. Hol rendkívüli eset számba menne, ha egy nap is minden kis házi zivatar nélkül áldozna le. „Miért emeltem hát én ki a háziasszony gondos előrelátását, a diófaszekrényt“, fogja ezek után méltán kérdezni a kíváncsi olvasó. „Mi ebben az eredeti?“ „Hol van itt a pointe?“

Ide figyeljen! Elmondom. Sokáig hánykódott ez este Róbertné ágyában. Mig végre szenvedélyeinek vihara lecsillapulván, boldog álomba szenderült. De tudja Isten nem soká élvezte az édes nyugalomát. Rövid szunyóka után felébredt. Valami kellemetlen érzés nem hagyta

lyet a magyar nemzet géniusza a magyarok Istene képében saját magának alkotott, árasztva áldását a honvédség főparancsnokára abban a mértékben, a mily mértékben őszinte és igaz az ő magyar hazafisága." (Lelkes éljenzés.)

Az ülés további folyamában a sajtó-osztály segélyalappjának emeléséről lévén szó, ugyancsak Herman Ottó szólalt fel s kemény kritikát mondott a hazai sajtó fölött. E tárgyban tartott beszéde a következőképen hangzik:

T. ház! Mikor az állattan azon részével foglalkoztam, a melyben a legmérgezőbb állatok találhatók, akkor azt tapasztaltam, hogy valahányszor a Saharából szarvasvipertát kaptam, melynek marása feltétlenül halálos, vagy egy skolopendrát Mexikóból, a melynek marása ugyanilyen, akkor a vámbívalatokok mindig azt tették, hogy egy kicsit föl emelték az illető doboz fedelét, bele néztek és hallták, hogy ott valami eleven van és az én czimemre volt czimezve, hamar lecsapták, mert azt mondták, hogy nagy veszedelem fenyeget. (Derűltség a szélsőbaloldalon.)

T. ház! Én konstatom, hogy ugy Makfalvay képviselőtársam, mint a többi szónok is, a midőn a „sajtó-osztály” czimére került a sor, megemelték egy kicsit a fedelet és látván ott valami eleven mozogni, hamar le is zárták azt, mert veszedelmet láttak. De mert én életirányomnál fogva sokat foglalkozom mérgező állatokkal, megtanultam azt, hogy hol és hogyan kell azokat megfogni, hogy az embernek ne ártsanak.

Én megkísérlem azt most is, nem azért, mert a vaskanczellár, Bismarck annak idején bizonyos alapot „Reptilien Fond”-nak nevezett el s ilyen módon ő is a szarvasviperák és másféle mérgező hüllők közé sorozott bizonyos irással járó foglalkozásokat és existenciákat; hanem hozzá nyulok azért, mert szükségét és idejét látom annak, hogy a sajtóval és annak hatalmával egyszer itt a házban is komolyan foglalkozni kell.

T. ház! A ki Velenczében a doge-palatát meglátogatta, annak megmutatták a tizek tanácsának termét és ott látta egyszersmind azt a rést, az ugynevezett oroszlan torkát, a melybe bárki is bedobhatott akármiféle denuncziációt, a mely fölött a tizek tanácsa ítelt, a nélkül, hogy az elítelt valaha tudta volna, hogy kik mondták ki fölötté az ítéletet. De megtörtént a tizek tanácsával az, hogy egyszer egy szegény molnárt igazságtalanul ítéltek el és kitűnt, hogy ez tulajdonképen az igazságszolgáltatás nevében elkövetett gyilkosság volt. És azóta annak a hatalmas tanácsnak, a melynek biráit a vádlott nem ismerte, a mely kihallgatlanul és nem is a nyilvánosság előtt szolgálta az ítéleteket, valahányszor tanácskozássra összeült — mondom — annak elnöke mindég azzal kezdte a tanácskozást: „Ricordatevi del povero molinaro!” vagyis: „Emlékezzetek a szegény molnárra!” A magyar sajtó minden munkásának kívánom azt, hogy mielőtt cikket megírja, szálljon magába és ismétlje a következő mondatot: „Emlékezzetek meg a szegény Horváth Ederől, kit egy gyári dolog ügyében a sajtó egyenesen halálba kergetett!”

Sokkal intelligensebb testülettel állok szemben e kérdésben, hogysen ne hinném, hogy szerény szavaim értelmét fel bírja fogni.

És minthogy már e téren állok, kimondom azt is, hogy a sajtó tulajdonképen egy bot, melynek,

mint minden botnak, két vége van: egy vastagabb és egy vékonyabb. A vékonyabb végét tartja a t. kormány és út a vastagabb végével az ellenzék felé, a vastagabb végét tartja az ellenzék és úti a vékonyabb végével a kormányt. A vastagabb végének sulya az, a mit én Reptilien-Fond-nak neveztem.

T. ház! Minthogy e kérdés nem csak bizalmi kérdés, hanem a magyarországi sajtó-viszonyokat tekintve és tekintve azt, hogy a sajtó tulfejlődött, egyúttal nagy társadalmi kérdés is; sőt a nemzeti jellem és a nemzeti érzellem kérdése is: még némely dolgot akarok érteni. (Halljuk!) Már rámutattam, hogy a sajtó ma hatalom, mely nem mint a bíró, rábizott és körülírt funkció alapján a férfi felelőssége alatt, hanem a névtelenség védelme alatt ítél az emberek felett s a melynél ezer eset közül egyszer lehetséges, hogy a rágalom megtalálja megtorlását. Ez a sajtó odáig fejlődött, hogy előzetes vizsgálat nélkül ítél embereket; igaz, hogy a helyreigazításnak helyt ad, de az utólagos helyreigazítás már nem út helyre semminemű sérelmet. Az első benyomás a leghatalmasabb. És így történik, hogy járnak közöttünk valóságilag számlalóraméltó teremtések, kiket a sajtó meggondolatlan támadása súlyosított irtozatos helyzetbe. (Helyeslés.) S minthogy ez így áll, akarom látni e rettenetes funkció rugóját, jogosultságát és alapját is! Keresem annál inkább, mert én a sajtónak régebben munkása voltam; határozott irányt követtem, vágtam és visszavágtam rám is. Én tehát a régi sajtó viszonyát, gondolom, alaposan ismerem.

Mi, a kik akkoron pártorganumokat szolgáltunk, cikkeinkkel pártok szerint sorakoztunk és nem volt eset rá, hogy egy ellenzéki lap munkatársa kormánypárti lap munkatársával bár csak egy asztalnál ebédeljen is. Ma minden megváltozott az egész vonalon. Igaz, hogy a régi viszony megkeserítette a hírlapíró társadalmi állását és funkcióját, hanem egy dolgot nem érintett soha s ez a jellem és megbízhatóság.

De a ki a mai sajtót veszi és ebből a szempontból vizsgálja, az többé azokat a régi viszonyokat még nyomáikban sem találja meg. Mindennapi dolog, hogy a sajtó munkásai és emberei, a kik ma a kormánypárti organumokban a botnak vastag végével ütöttek, holnap már odakerülnek, az ellenzéki vastag véghez, hogy visszavágyjanak a vékony végével. Elkövetkezett az, a mit Kecskeméthy Aurél valamikor, mint ezeknek a dolgoknak alapos ismerője és a czimizmusig menő hirdetője így fejezett ki: „Nekem — tudni illik Kecskeméthy Aurélnak — a toll éppen az, ami a suszternek az ő díkése, vagy egyes szerszáma. A suszter, ha megrendelnek nála egy eszimat magas sarokkal, olyat csinál, ha alacsony sarku eszimat rendelnek, olyat csinál. Nem kérdi, hogy ki rendeli, hanem elvárja az árát. Az én tollam szerszám, én írok olyan cikket, a minőre szükség van, a melyet nálam megrendelnek, ha megadják az árát, jól van, szabad a vásár.” Én teljes tudatában állok annak, hogy szavaimnak mi lesz a következménye. (Halljuk! Halljuk!) Jól megfontoltam magamnak és tudom, hogy a támadás és az elítélés honnan fog jönni, én komolyan fogtam fel az életet mindig és a menyire szerény és csekély erőm megengedi, öre kívánok lenni a magyar nemzet érzelmi tisztaságának. Meglehet, hogy pesszimista vagyok, de én ennek a bajnak előhírnökeit már a mi társadalmunk dekompozíciójában látom; látom abban, hogy a rágalmazás roppant könnyű mesterséggé fajult, hogy anyagot keresve, nem kiméli meg többé

a közéletet, de nem kiméli meg többé a család szentélyét sem; hogy ezer szervvel ezer uton nem átal megátadni egyes embert, kire a védelem ily körülmények között teljes lehetetlenséggé vált. Én tudom, mit cselekedtem, de kész is vagyok, hogy magamra vegyem annak összes következményeit, mert tisztá tudatával bírok annak, hogy a mit tettem, az lelkiismeretemnek erős, eltökélt szándéknak erős kifolyása. Én tehát ebben a tekintetben tisztán és határozottan itt állónak érzem magamat. Ez az, a mivel én ehhez a vitához hozzájárulni akartam. (Élénk helyeslés és éljenzés a bal- és szélső baloldalon.)

Hát az elmondott beszédben nagyon sok igazság van. A vádak alaposak. Tényleg vannak olyan lapok, melyek Herman Ottó szavai által találva érezhetik magokat; Maga Wekerle Sándor miniszterelnök is elismerte Herman Ottó felszólalásának jogosultságát, a baj meg van a sajtó terén; de ezen csak maga a közvélemény segíthet.

Fővárosi levél.

Budapest, 1893. december 7

József főherczeg jubilált. Huszonöt esztendeje, hogy főparancsnoka a mi nemzeti hadseregünknek, melynek ugyan nincs még ágyuja, de ez igazán csak mi rajtunk mulik s nem a legmagyarabb főherczegen.

József főherczeg jubileuma nemzeti ünnep, ennek az ünnepnek örömeiben részt vesz minden magyar ember, Minder zaj, minden láрма nélkül való ünnep ez: a szívek ünnepe Üdvözlő levelek írónak a legnépszerűbb főherczeghez: ennyi az egész.

József főherczeg jubilált s vele a mi nemzeti hadseregünk. S ezzel az ünneppel egy napra esék egy másik: a nemzeti iskola ünnepe. Mert épp most, december 5-én mult 25 esztendeje annak, hogy Eötvös báró nagy alkotását, a népoktatási törvényt, mely megvetette a nemzeti iskola alapját, a magyar király szentesítette.

Tehát két nemzeti hadseregünknek volt jubileuma e héten: a honvédségnek és a tanítósnak. Mind a két sereg a mi büszkeségünk és féltett drága kincsünk. Amaz véd, ez hódít. Egyik a másikat kiegészíti.

De ugyan hányan gondoltak arra a tanítókon kívül, hogy ezt a napot megünnepejjék. Hányan érdeklődnek minálunk a közoktatás ügye s ennek az ügynek lelkes apostolai iránt? Pedig hát az a törvény nem egyedül a tanítókért alkotott. Ez a törvény a nemzeti kultúra alapevő törvénye, melynek ha áldásait még mindig nem érzi az ország abban a nagy mértékben, a mely megalkotójának szeme előtt lebegett: bizony csak a mindolencziánkon mult ez is.

De közeledik a millenium s pár év alatt majd évtizedek mulasztásait pótoljuk helyre, ha ugyan telik a kasszából. A miniszterelnök már megcsinálta az ezer év ünnepségének a tervezetét s 400 népis-kolat ígér a legközelebbi évek alatt. A kultuszminiszter ugyan alig egy hét előtt még ötszázat ígért, de a legközelebbi évek alatt — lehet — még halcsnyabbra is csappan ez a numerus. Lám egy hét alatt százat fogyott. Lesznek hidak a Dunán, a melyek a millenniumok nélkül is lettek volna; szabályozódik a Vaskapu, mely a nélkül is szabályozódott volna; majdnem egészen fölépül az új országháza, mely a nélkül is majdnem fölépült volna, marad tehát a kiállítás és a történeti diszfelvonulás, na meg a hálaadó isteni tisztelet.

Hogy a millenniumkor már házasodhatunk-e polgárilag; azt kitudná megmondani. A főrendiház tájékról aggasztó hírek jönnek. A polgári házasságnak ott még nincs meg a többsége s nem is lesz meg, ha ő felsége a „kedves Zichy Nádorékat” el nem küldi a szavazás elől Afrikába, oroszlanvadászatra. A kormány élete pedig a polgári házassághoz van kötve. Vele győz vagy bukik.

A levegő különben is mostanában tele van bukással. A francia és olasz kormány bukását hamarosan követte a szerb kormány bukása. A kis Sasa már kitette a professzora szűrét is, a mi kétségtelenül királyi önállóságra vall. És Szerbia veszedelmesen közel van mihozzánk. De hát a mi kormányunk bukása majd csak a jövő tavaszon következhetik be. Akár csak a muszka háboru, melyet már évek hosszú sora óta bizonyosra veszünk a — jövő tavaszra.

De hát én e hét történetét írom és nem a jövő tavaszt.

Mit csináltunk ezen a héten? Ezen a héten, épp mint a mult és a megelőző heteken, lázasan

aludni. Megjelent előtte a tegnap esti kis scéna egész kedélyes valójában, (de most már megfoghatatlan) miután hosszasan tanakodott magában, hogy ugyan micsoda foszthatja őt meg a nyugodt alvás páratlan élvezetétől? Valami gyötörte — azzal tisztában volt De azzal is, hogy ez nem a boldogtalan szerelem gyötrelme. Hisz mindedig nem volt alkalma azzal megismerkedni. Különben is szíve nyugodt volt, mint megtapintotta. Nem vert gyorsabban. Nem kalapált erősebben. Vére csak úgy pezgett mint máskor. Eszerint a szerelem gyötrelmeiről itt szó sem lehet. A családi jelenetekhez is eléggé hozzászokott már, Azok sem gyakorolnak rá maradandóbb hatást, mint a kóbor szíresznél, ki Othellót féktelen feltékenységgel játsza s aztán előadás után a legkedélyesbben vacsorál Desdemónával, (feltéve, ha van mit) kit félórával ezelőtt ártatlanul meggyilkolt.

Nála tehát sem szerelem, sem harag nem játszik közre. Tehát mi is háborgatja őt annyira? Hátha mégis a tegnapi este az oka. Keresett, kutatott. Egyre türelmetlenebb, izgatottabb lett. A pecsenyés tál jutott eszébe. Felé mosolygott a sült csirke rózsaszínű czombja. Szívni vélte az orcsiklandó illatot. Beleharapott. S e perczen tantalusí kint szenvedett; csodálatos szíve nyugodt maradt mint előbb, de nyomra kiabálni kezdett a maga módja szerint.

Örömmosoly lebegett Róbertné ajakán, hogy végre rájött gyöttré érzelme valódi okára. De örömebe bizonyos guny is vegyült: férjére gondolt. „Ő is ember. Ő sem táplálkozik levegővel vagy bős ha-

raggal. Ő is átszenvedte ugyanazon gyötrelmeket. De az éhletlen bizonyára nem fog tudni segíteni magán.” Szóval a káröröm mosolya.

Gyertyát sem gyújt, Hisz sötétben is megtalálja az utat a diófa szekrényhez, melyben a sült csibe várakozik reá. Aztán spórolni is kell. De főleg nem akarja, hogy férje sejtessen valamit, mily pompásan feltalálja ő magát még a jég hátán is. Hadd koplalja ki magát! Tudom Isten nem feledi el a tegnapi estét egy hamar. Megérdemli; tanuljon mórest!

Lábujhegyen suhan el férje ágya mellett. Semmi nesz. „Igen mélyen alszik. Csak aludjon, míg ő a legjobb falatokat bekebelezi.”

Halkan nyit az ebédlőbe. A szekrény mellett terem. De ni! valami neszt, ropogást hall. „Ah semmi! rálépett valamire.”

A fiók után nyul most. Ki van huzva. „Majd ad ő reggel a szeleburdi szobaleánynak.” A tálat keresi. S uramfia! Egy másik kezét érez.

Még mielőtt meglepetéséből magához térhetne, az a „titkos” kéz egy „határozott” czombot nyomott az övébe. Kacaját hall. Egy hang megszólal: „Lám! megkoplaltattál tegnap; de azért meg nem állhattam még sem, hogy egy czombot részedre megne hagyjak. Jó étvágyat! Jó étvágyat!”

Szerencse, hogy az éj sötét leple borítja e perczen Róbertné arcát. — Az „éhletlen” férj megelőzte. — — —

készülőtünk a Jókai-jubileumra. Feszült érdeklődéssel olvassuk az újságokat minden reggel, hogy összegyűl-e vajjon január 7-ére a százezer forint nemzeti tiszteletdíj. De mindennap jobban és jobban meggyőződünk arról, hogy nagy pénz az a százezer forint, hogy sok ember van e hazában, ki könnyen lefizethet 200 forintot a Jókai összes műveiről, de aránylag szegénytelenül kevés a ki azt le is fizesse. Belátta hamarosan ezt az ünneprekező bizottság s már négy részletben is elfogadja a 200 forintokat. Kár volt, hogy mindjárt így nem kezdték. Mert van sok középorsós ember, ki szeret könyvet vásárolni, ha kedvező feltételek mellett juthat hozzá. Többet mondok, nálunk szegény ember inkább szeret olvasni a gazdagnál. A szegény még a szellemi táplálék szükségét is jobban érzi a gazdagnál. Hiszen ha ahány gazdag mágnás, főpap, gyáros, tőkepenzes mind könyvet vásárolna, kinek volna jobb dolga az írónál?

Valóban nagy nemzeti szegény volna, ha nem kerekednék ki a jubileum napjára a nemzeti tiszteletdíj.

Van e hétnek egy nagy szenzációja is. Letartóztatták azokat a jó madarakat, kik a nem rég elhunyt Berde Mózes milliós örökségére pályáztak. A pályázók közt van egy báró, egy építész, egy ügyvéd s egy földbirtokos, a milliós nagybácsi öcsé. A nagybácsi, ki rengeteg vagyont kuporgatott össze, valóságos zsugorimódra élt, öcséséről sem fedkezett meg, habár az is gazdag ember, de hát „többhöz több kell” s egy egész banda szervezkedett az irábeli végrendeletnek — mely az unatikusokat tette örökösévé — megsemmisítésére. Esküvel bizonyították, hogy az öreg úr a Schwarzer féle intézetben szóval az öcsésének hagyott mindent. Az első pillanatban gyanusnak tetszett a dolog, s im alig mult el egy pár hét, kiszült a turpisság.

Az örökség-vadászat különben ma már valóságos betegség, akár a parthie-vadászat. Egy egész légió ember él közöttünk, kik nagybácsik és nagynénik halálára és vagyonára leskelődnek, a helyett, hogy a maguk becsületes munkája után éljenek. S ha a nagybácsi és nagynéni a haszontalan atyafiságról nem emlékszik meg a végrendeletében, kész mindjárt a szóbeli végrendelet, melyhez csak pár tanu kell, aki megesküdjék s ez a legkönnyebb, hisz a hamis tanuskodás ma egyike a legjövendelőbb keresetforrásoknak.

Közeledvén az ujesztendő: a levegő tele van újságvállalkozásokkal. Két napilap is indul meg egyszerre ez év végén s a közönség maholnap igazán belefulad az újságok tengerébe. Budapest most a kávéház és újság látszik a legjobb üzletnek. Minden harmadik házban kávéház nyílik s minden harmadik utcában, újság indul. Ha elbirja a közönség, az örvendetes jelenség mindenesetre, de féltős, hogy ennek a lázas újságvállalkozásnak krach lesz a vége. A mi egynek sikerül: nem sikerül tizenek. Am egy fényes siker, a milyen például a „Magyar Hírlap” tüneményes sikere, sok embert elbódít, hátha, hátha nekem is sikerül, a mi Horváth Gyulának? A siker e titkát keresik sokan, de kevesen találják meg. Pedig a „Magyar Hírlap” mindennap hirdeti: nyílt őszinteség minden irányban. még az előfizetőkkel szemben is.

Székelly Huszár.

— **Nehéz dolog** mosolygás nélkül a „Borsodmegyei Lapok” tegnapi számát végig olvasni. Ime kezdjük csak elől: A vezércikk „Miskolcz város országgyűlési képviselői”-ről szól. A czim elolvasásakor minden jólelkű polgár bizonyára ezt gondolta magban: „No Herman Otto, most megint kikapsz, Isten legyen irgalmas, kegyelmes szegény fejednek!” Hát nem is hiányzott a cikkíróban az akarat és szándék, ő bizonyára meg akarta mosni a Herman Ottó fejét, de nem tudott már okot találni. A cikk éppen azt a benyomást tette reá, a mit egy makranczos gyermek nyafogása. Érzí, hogy van valami baja, de hogy mi, azt maga sem tudja. A cikk minden sorából, minden betűjéből lestük, vártuk, hogy hát mit is kellett volna Herman Ottóknak az országgyűlésen elmondani. De hát hiába lestük, hiába vártuk ama bizonyos „jogos kívánalmakat” egy betűvel sem jelölte meg. Nagy sokára azután kisüti, hogy az igazságügyi palotának, az új kórháznak, meg egy új pályaudvarnak ügyét kellett volna szóba hoznia! No ezt csakugyan alaposan kisütötte. Úgy látszik, hogy a cikkíró úgy tesz, mint a strucz madár, beledugja a fejét a homokba és nem tudja, mi történik körülte. Hiszen a miskolczi pályaudvarban éppen most milliókba kerülő építkezések történnek. Az igazságügyi palotának és a kórháznak ügye pedig nem mai keletű dolog. Körül-belől tiz-

esztendeje beszélnek és tárgyalnak már ezek fölött itt Miskolczon és fent Budapesten a miniszteriumban a közélet nagy férfiai. Itt az a jeles Hentzi-koszorus, a ki ek örökébe Herman Ottó lépett, hányszor vett magának fáradságot a tiz év alatt, hogy a nevezett ügyekben felszólaljon? Egy-szer sem. Pedig hát ő is felszólalhatott volna minden esztendőben! De ez a tiz esztendei mulasztás nem volt hiba a „Borsodmegyei Lapok” szemében. Szerinte Vadnay Károly mindent megtett a város érdekében. Igen, megtett mindent és kivivott magának — egy zsíros konczot! Az is furcsa, hogy lapársunk éppen most kívánja a nevezett ügyek szellőztetését, a mikor minden hónapja pártkülönbség nélkül arra törekszik, hogy a költségvetés tárgyalásának minél hamarabb vége legyen. Ha mindenik hónapja elmondta volna azt, a mi neki, vagy a kerületének szívében fekszik; akkor ebben az esztendőben nem végezték volna be a budget tárgyalását. De hát a miskolczi kormánypart t. organumának minden baj. Ha Herman Ottó nem beszél, akkor azt mondja, hogy nem képviseli a város érdekeit: ha pedig sokat beszél, akkor meg az a panasza, hogy nem hagyja a „munkás” minisztereket dolgozni!... Hát már most mit csináljon Herman Ottó, hogy kedves ember legyen a miskolczi szabadelvű párt t. organuma előtt? Tartson még egy beszédet a hazai sajtó fölött!... Az egész dologban azonban az a legfurcsább, hogy a „Borsodmegyei Lapok” egyik cikkében megczáfolja azt, a mit a másikban mond. Az, a ki a hivatkozott vezércikket elolvasta, abban a szent meggyőződésben fog élni, hogy Herman Ottó úgy ül ott a képviselőház padján, mint a néma hal, a ki egyáltalán nem tud szólni és nem képes föl-emelni szavát a nemzet tanácsában. Hanem a ki ugyanezen (98.) számnak második oldalát olvassa, ott a következő sorokat fogja találni: „Parlamentünkben a legtöbb kívánni valója csak a mi képviselőnkrek: Herman Ottónak volt. Ő neki mindegy, legyen az igazságügy, közoktatásügy, honvédelmi ügy, neki éles tenor hangjával el kell árasztania a t. Házat; ugyanyira, hogy egy képviselő, beleunva a minden napra eső felszólalásokba, oda mondta neki: Talán elég is volt már a jobboldal! No már most, ha a jövő század történetírója meg akarná írni a parlamentnek most folyó budgetvitáját és nem volna a kezében más forrás, mint a „Borsodmegyei Lapok” tegnapi száma, hogyan állapítaná meg Herman Ottónak a szereplését? Az egyik cikkben azt mondja, hogy nem beszélt, a másikban pedig azt, hogy: nagyon is sokat beszélt. Melyik hát az igaz? Bizny-bizony mosolyogna az a történetíró és ezt mondaná: Ejnye de furcsa lap ez!

Politikai szemle.

— **A püspökök pásztorlevele.** A püspökök közös pásztorlevele, éppenséggel nem lesz harczias jellegű. Azok az ultramontánok tehát, a kik a püspököktől várják a harczi riadót, nagyon csalódni fognak. Tény az, hogy a pásztorlevél eredeti tervezete erős és kemény hangon szólt, a mit nem is lehet csodálni, ha figyelembe vesszük, hogy a szerkesztésben a püspöki kar legharcziabb tagjai, Schlauch, Steiner és Hornig vettek részt. A püspöki kar többsége azonban nem volt hajlandó ezt a tervezetet elfogadni. Főleg Vaszary hercegprímás, Samassa egri érsek és Firczák munkácsi gör. kath. püspök hangoztatták, hogy a főpapságnak hangjában mindig bizonyos mérsékletet kell tanusítani és sohasem szabad magas méltóságáról megfélekednie. Rámutattak arra, hogy az alsó papság már is ingerült és nem lesz tanácsos izgatottságát még jobban fokozni. Ebből a szempontból kiindulva elhatározták, hogy a tervezetet át kell dolgozni. A pásztorlevél tehát jórésztben arra fog szorítkozni, hogy a szabadelvű állásponttal szemben világosan precizizozza a dogmatikus álláspontot. Izgatás, fenyegetés, torporoklás — mint Schlauch akarta volna — nem lesz benne. A püspöki konferencia hangulata általában békés volt és néhány tulzótól eltekintve, az volt a főpapok meggyőződése, hogy a szabadelvű egyházpolitika győzelmét immár meggátolni lehetetlen.

H I R E K.

— **Negyven év!** Nagy idő egy ember életében, még akkor is, ha azt gondtalanul, az élvezet és gyönyör puha párnái közt tölti el. Oh de mennyivel nagyobb ez az idő, ha azt ezer gonddal, a tanügy tövises utain járva éli át a közjó szolgálatára hivatott férfi! Városunk két kiváló tanára ez iskolai év elején töltötte be a tanügyi pályán működésének 40. évét: negyvenedik évét! Egyik Kun Pál, a másik Vesköy Jenő. Mind a ketten a miskolczi ev. ref. főgimnáziumnak érdemekben megőszült tanárai. A közismerés — a mint ez ma divatban van — nem nyilatkozott meg hangos szavakban. Az érdem örökzöld koszoruját nem tűzte föl ünneplő közönség a hű küzdők homlokára. Nem! Mert az ő rendkívüli szerénységök ezt nem engedte, nem kívánta. De hát erre nincs is szükség, mert hiszen az érdem babérkoszoruja úgy is ott ragyog már az ő

homlokukon. oda tűzte azt egy nemesen megfuttott életpályának küzdelmes munkája, az a négy évtizeden keresztül kifejtett lankadatlan szorgalom és buzgóság, melylyel szolgálták a nevelés szent ügyét, az ifjú szívek talajába plántálva és nemesítve a tudomány szindus virágait. Az a jubileumi közönség nem teszi értékesebbé azt, a kinek értéke lelki kincseiben, a tudás mértetetlen gazdagságában úgy is igen nagy; de még az érdemet sem teszi diszebbé, ragyogóbbá, csak tisztelettel és hódolattal áll meg előtte. A tisztelet, hódolat és elismerés kifejezésére sem kell jubiláris ünnep, mert hiszen a viszhang csakúgy felel a gyermek gyöngye szavára, mint a mennydörgés egetrázó hangjára és ha mi most szívünk mélyéből azt óhajtjuk, hogy a negyven évig áldásosan működő Kun Pál és Vesköy Jenő tanárokat az isteni gondviselés a haza és tanügy javára még sokáig tartsa meg, azt hisszük, hogy szerény szavunk szerte a hazában élénk viszhangra fog találni.

— **József főherceg jubileumából** Borsodvármegye törvényhatósága, Miskolcz város közönsége is kivette a maga részét. A miskolczi önkéntes tűzoltóegylet parancsnoksága nevében Horváth László tűzoltó főparancsnok a következő széphangu táviratban üdvözölte József főherceget, mint a tűzoltó intézménynek lelkes barátját: „Ő császári és királyi fensége József főherceg, honvéd főparancsnok urnak Vörishofen, Bajorország. A miskolczi önkéntes tűzoltóegylet parancsnoksága hódolatteljes üdvözlését tolmácsolja fenséged honvéd főparancsnokságának 25 éves évfordulóján Horváth László főparancsnok.” A jubiláns főherceg a táviratra a következő választ ugyancsak táviratban küldötte: „Önkéntes tűzoltó főparancsnokságnak Miskolczon. Fogadják legőszintebb hálám szives üdvökivánataikért. József főherceg.”

— **Báró Albóri Jenő** hadtestparancsnokot, kit nemrég helyeztek át városunkból Krakkóba ő felsége a király a 2-ik hadtest parancsnokává és a bécsi parancsnokoló tábornok helyettesévé nevezte ki.

— **Bihar Ferencz** honvédezedes vasárnap Egerbe utazott, hogy ott a hétfőn tartott katonai feltlrvizsgálat tárgyalásain részt vegyen. A népszerű ezredest most is, mint minden alkalommal, kitüntető szívélyességgel fogadták az egriek. Az ottani honvéd zászlóalj megvizsgálása után szerdán tért vissza városunkba.

— **Tisztelgés Foltin kanonoknál.** Vasárnap délelőtt 10 órakor tisztelgett Foltin János egri plébános-kanonoknál, mint hivatalból való igazgatónál az egri kath. tanító testület. Danassy Antal igazgató-tanító üdvözölte a testület nevében az új igazgatót, mire Foltin igen szép beszédben válaszolt, buzdítván a tanító-testületet a hivatottság nagy munkájának együttes erővel való tovább folytatására. Rövid, baráságos beszélgetés után a testület eltávozott.

— **Kinevezés.** Borsodvármegye főispánja Dóczy Gyulát a mező-csáthi járás főszolgabírói hivatalához irnoknak nevezte ki.

— **Gyászhir.** Apostol Pál köztisztelgetben álló ügyvéd hunyta le örök álomra szeméit városunkban f. hó. 5-én. Temetése csütörtökön ment vége nagy részvét mellett. A temetési szertartást Toth Dániel ref. lelkész végezte, a lyceumi énekhar pedig gyászdalokat adott elő. Gyászjelentés következőleg hangzik: Özv. Apostol Pálné szül. Szathmáry Erzsébet, Apostol Ida férjével Gallovich Istvánnal és leánykájuk Iduskával, ugyszintén Apostol Borbála özv. Futó Sámuelné ugyanmaguk, mint számos rokonaik nevében fájdalomtelt szívvvel tudatják a szeretett férjnek, édes apa- és ipának, nagyapának és testvérnek Apostol Pál hitese ügyvédnek élete 67-ik, házassága 30. évében, hosszas gyöngéledés után Miskolczon, f. é. decz. hó 5-én esteli fél 7 órakor bekövetkezett gyászos elhunytát. A megboldogultnak pomradványai f. é. deczember hó 7-ik napján délután 3 órakor fognak horváth-utczai 30-ik sz. a lakásáról a temetvári sirkeremben a hely. hitv. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni. Miskolcz, 1893. deczember 5-én. Áldás emlékére! Béke poraira!

— **Az ezredéves kiállítás ügyében** báró Vay Bela főispánhoz Lukács Béla kereskedelmi miniszter a következő felhívást intézte:

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítás sikerének biztosítása érdekében minden irányban közeleghatni óhajtván, szükségesnek tartom Nagyméltóságodat arra kérni, hogy a maga részéről is és különösen társadalmi uton a kiállítás érdekeit hathatósan felkarolni és előmozdítani sziveskedjék.

Kivánatos különösen odahatni, hogy a kiállítás való részvételre hivatott minden tényező képes legyen a kellő erőfeszítésre, illetőleg tehetségeinek érvényesítésére és hogy erre megadjuk az alkalmat a hazai mű- és kézműiparosnak, melynek sok oly jeles képviselője van, a kikben meg volna a tehetség, de hiányzik a kellő anyagi erő és a megfelelő alkalom ennek kifejtésére.

Az ilyen iparosoknak megrendelésekkel való el látása és ez által a kiállításon koczkatat nélkül való részvételének biztosítása tehát oly feladat, melynek kedvező megoldásával már jó eleve kell foglalkozni. Az ország minden részében találkoznak nagybir-

tokosok, ipar- és műpártoló főura' és magánosok stb., a kik abban a helyzetben vannak, hogy bizonyos díszesebb és gondosabb munkát és kivitt igénylő cikkek vagy berendezéseket, melyekre különben is szükségük van, vagy a melyeket használhatnák vagy elhelyezhetnének, előre megrendelhetnek az illető vidék legtehetségesebb iparosainál azzal a czélzattal, hogy az illető cikket vagy berendezést a kiállításra is bemutatassák. Ily módon a megrendelők nemcsak az érdekelt iparosoknak és a kiállításnak tennének lényeges szolgálatot, hanem egyúttal a legnagyobb biztositókat nyernék arra nézve is, hogy a mester az ilyen kiállításra készülő tárgyak előállítására kiváló gondot s a szokottnál több figyelmet fordít.

Ez irányban csak társadalmi uton lehet hatni.

Felkérem Nagyméltóságodat, mint a ki ugy hivatalos állásánál, valamint társadalmi befolyásánál fogva a törvényhatóság irányadó köreivel folytonos érintkezésben áll, hogy a kiállítási körüli szives közreműködését különösen ezen irányban is kiterjeszteni és az eredményről engem jövő évi május hó 1-ig értesíteni sziveskedjék.

— **Eljegyzés.** A dle r Ignác nyiregyházi kávéház és vendéglőtulajdonos a napokban jegyezte el Singer Berta kisasszonyt, Singer Vilmos gépraktár főügynek kedves leányát.

— **Halalozás.** Özv. Szűcs Sámuelné urnót pótolhatatlan veszteség és mély bánat érte. Egyetlen fia: Arpad életének 13-ik évében f. hó 5-én torokgyilkban 2 órai rövid szenvedés után elhunyt. A kis halott temetési szertartása csütörtökön ment végbe. Koporsója felett Tóth Dániel ref. lelkész mondott h. imát. A lyezeumi énekkar pedig gyászadalokat adott elő. A hült tetemet tegnap helyezték nyugalomra a f.-nyárádi sírkertben. Áldás és béke lengjen drága hamvai felett!

— **Vármegyei közgyűlés.** Borsodvármegye részéről f. évi december hó 11-én reggeli 9 órakor rendezett közgyűlés fog tartatni, melynek tárgyai lesznek: 1. Alispáni jelentés a megyei közigazgatás állapotáról a legközelebbi évnegyvedben. 2. A megyei tiszti főügyész hivatalának, esetleg a metalan megürülendő tiszti alügyész i vatahlnak is választás utján leendő betöltése. — 3. Jelentés a megyei választott bizottsági tagok megürült helyeinek pótválasztás utján történt betöltéséről. — 4. Intézkedés a Jókai Mór ötven éves irói jubileumában való részvétel iránt. — 5. A jövő évi főszázhoz polgári elnökök és orvosok megválasztása. — 6. A magyar királyi belügyminiszterium rendelete a katonaság és magyar hatóságok közötti levelezés tárgyában. — 7. A magyar kir. kereskedelemügyi miniszterium rendelete az önálló megyei mérnöki hivatal rendszeresítéséről. — 8. Kolozsvármegye körlevele a magyar nemzetiség elleni igazgatások megállítás tárgyában. — 9. Nógrádmegye körlevele ugyanazon tárgyban. — 10. Békésvármegye körlevele az 1878 évi V. t. cz. XIX. fejezetének a párvialatok megállítás végetti módosítása iránt. — 11. Budapest fő- és székvaros körlevele ugyanazon tárgyban. — 12. Fogaraszvármegye körlevele az állami köz igazgatás mielőbbi életbeléptetése iránt. — 13. Szabolcsvármegye körlevele ugyanazon tárgyban. — 14. Ugyanazon vármegye körlevele Besseney György szobrának felállítás tárgyában. — 15. Hevesvármegye körlevele a katonasággal való levelezésről. — 16. Ungvármegye körlevele a közegészségügy és a szegényügy rendezéséről. — 17. Pozsony sz. kir. város körlevele a városban egy egvetem fölállítás iránt. — 18. Győr sz. kir. város körlevele a kormány egyházipolitikájáról. — 19. Hunyadvármegye körlevele a megyei hivatalos pénzeknek a közvontba miként leendő beküldéséről. — 20. Győrvármegye közönsége a közutakról és a vámokról szóló 1890. évi I. t. cz. 23. §-nak módosításáról. — 21. A köz igazgatási bizottság előterjesztése az állattenyésztésről szóló megyei szabályrendelet módosítása iránt. — 22. Az Eötvös alap országos tanítói egyesület kérvénye a „tanítók házána'k" segélyezése tárgyában. — 23. A borsodmegyei gazdasági-egylet kérvénye a tenyész apaállatok ügyében. — 24. A Miskolcz városában felállítani kérthetodik gyógyszer-tár ügyében teendő intézkedés. — 25. Bogács községében egy gyógyszer-tár felállítás iránti intézkedés. — 26. Miskolcz város 1894. évi költségvetésének megvizsgálása. — 27. A kir. építészeti hivatal jelentése a Böcs Hernád-Németi utrész fenntartása tárgyában. — 28. Ugyanannak jelentése Alacska község kérvényére az utak és hidak fenntartására kért 300 frt segély tárgyában. — 29. Jelentés a diósgyőri közbiztonsági ügyében. — 30. Heő-Csaba község kérvénye bérleengedés iránt. — 31. Jelentés a Mező-Kövesd városában rendszeresítendő új állatorvosi állomás ügyében. — 32. Jelentés ugyanazon város vásári és piacrendőri szabályrendeletének jóváhagyása iránt. — 33. Mező-Csáth város szabályrendelete a rendszeresített segédjegyzői állás tárgyában. — 34. Bíró Géza bizottsági tag indítványa a Bükk hegységben vonuló megyei utak a Cserépfalu határában végződő másik megyei uttal való összekapcsolása tárgyában. — 35. Sajó Szent-Péter város kérvénye a köztérből eladott csekély terület eladásának jóváhagyása iránt. — 36. A Felső-Zsolca részére eladott és elajándékozott ingatlanokra vonatkozó szerződések jóváhagyása. — 37. A miskol-

czai közkórház tisztviselőinek kérvénye a megyei tisztviselel nyugdíjintézetbe leendő felvételük iránt. — 38. Özv. Teper Gyuláné kérvénye a részére engedélyezett segélyösszeg folyóvá tétele tárgyában. — 39. Bérczi János felebbezése a község-jegyzői nyugdíjpénztár igazgató választmányának határozata ellen. — 40. Községi költségvetések, pótkölségvetések és zár számadások megvizsgálása. Ezen tárgyak szabályos előkészítését végezt f. é. december hó 10-én reggeli 9 órakorál landó választmányi ülés tartatik.

— **A tiszti főügyész állásra a hivatalos kandidálások holnap fognak megtörténni.** A kandidáló bizottság: Báró Vay Béla elnökle alatt holnap ül össze, s előre láthatólag jelöltetnek fognak a főügyész állásra Kozma Elek ügyvéd és Jesze István t. főügyész, az esetleg megüresendő alügyész állásra pedig Lengyel Lajos ügyvéd.

— **Dal- és táncszertély.** Igen érdekes műsorral lépett föl a miskolczi dalaregylet csütörtök esti dalestélyén. S mégis oly csodálatra méltó, hogy városunk művelt érzékkel bíró közönsége oly hideg, úgy fázik, ha valami hangverseny vagy dalestélyről van szó. A dalaregylet dalestélyén, mely a régi hagyomány szerint t. nczczal is egybe van kötve, nagyon kevesen jelentek meg, pedig azok a gyönyörű quartettek érdemesebbek volna a meghallgatás. s egyébként a dalaregylet maga megérdemelte volna, hogy pártolja Miskolcz város közönsége. A dalestély különben fényesen sikerült s a „Dalünnepélyen" „Este van már" „Népdalok", „Olasz dalok" cz. quartettek elhangzása után zajos tapvihar következett s a Huber-félenépdalokat meg is kellett ismételnök. A kis soló parthiekban Pogány Bertalan és Schlick Gyula igen tetszetek. A műsor leéneklése után Radics Lajos hegedűje mellett táncz következett, mely csak a kora reggeli órákban ért véget. Az első négyest 3) pár tánczolta.

— **A „Miskolczi Tanügyi-kör"** a közel napokban tartotta közgyűlését a ref. felsőbb leányiskola nagytermében Tóth Pál igazgató elnökle alatt. E nök megnyitó beszéde után Porcs János ref. gimnáziumi tanár, Gálffy Ignác isk. igazgató, Brósz Károly tanár, Goldberger Simon, Schönbrum Márk és Kulik Márton hosszas eszmecsere-t folytattak a tanügyi-kör munkásságáról. A tisztikarban újlag a régi maradtak, kivéven dr. Halász Sándor tanár pénztárnokot, kit tartos betegsége a lemondásra kényszerített. Helyette Kulik Márton tanító választott meg pénztárnoknak. Az ülés 5 órakor Tóth Pál lelkes eljenzésével ért véget.

— **A szent tábortól a következő sorokat vettük:** Az izr. hitszónok ügyében a kultuszminiszter felekezeti választott bíróság összeállítását rendelte el, utasítván egy panaszt emelő Princz Jakab és társait, valamint a miskolczi zsidó hitközség elöljáróságát, hogy mindegyik egy-egy rabbit és egy-egy világi tagot válasszon és a megválasztottakat neveit bejelentse. Panaszt emelőkről a szikszói főrabbi: Ehrenfeld Saul és világi tagul Ullman Izidor nagyváradi orthodox izr. hitközségi elnök választottak bírósági tagokul, míg a miskolczi zsidó hitközség elöljárósága a kitűzött határidőn belül a hozzá intézett felhívásnak eleget nem tett és egyáltalán bizottsági tagokat nem nevezett. Beállott tehát szükség annak, hogy a bepanaszolt elöljáróság helyett a bírák hivatalból neveztesse ki. Mint értesülünk, az orthodox közvetítő bizottság a hajdu-szoboszlói főrabbit, továbbá Weinberger Sámuel pardiési földbirtokost nevezte ki bírósági tagokul és hogy a szikszói és szoboszlói főrabbi Lipótz Lipót abanj-szántói főrabbit választották a bíróság elnökéül. Az illetékes véglegesen megalakult választott bíróság legközelebb Miskolczon tárgyalás végett fog össze ülni.

— **Egy érdekes sztrájk van kilátásban** A cukor-répa termék gazdák e hó 6-án Miskolczon értekezletet tartottak és felkérték a gazdasági egyesületet, hogy ez a cukorgyárak méltánytalan és indokolatlan kartelljenek megszüntetése céljából első sorban is egy átiratban keresse meg a gyárak igazgatóságait. Ha pedig ezen lehető legtapintatosabb fellépésnek nem lenne eredménye, úgy hívja ismét össze a termelőket és ne zárkozzék el egy olyan határozat meghozatalától sem, hogy a termelők a további termelést beszüntessék mind addig, míg vagy a gyárak visszatérnek a méltányosság útjára, vagy felépül a már szóban forgó miskolczi cukorgyár. No no, még a végén kiderül, ha nem vigyázunk, hát a gazdák is képesek érdekeiket megvédelmezni! Ugyan ki hitte volna ezt a mi gazdáinkról?

— **Pinczér-egyleti gyűlés.** A miskolczi pinczér-egylet f. hó 5-én Lusztig József elnökle alatt ülést tartott, mely alkalemmal több az együletet érdeklő ügy intézetett el. Ez alkalommal alakult meg a „miskolczi magyar pinczerek Kossuth-asztaltársasága".

— **A legnagyobb száju.** Ebben a ködös, borongós téli időben igen jól esik, ha a lehangolt kedély érzelmeit egy sikerült tréfa felvidámitja, még akkor is, ha az a tréfa egy kissé — v a s t a g i s. Szintársulatunk egyik komikusa — nevé tessek kitalálni — csütörtökön ünnepelte születésnapját. Az ünnepélyre szintársulatunk mindenik tagja hivatalos volt. Feleleges talán megemlítenünk, hogy mi volt a menü; elég az hozzá, hogy az uzsonna végeztével a jubiláns

*) Csak épülne hát.

Szerk.

a hölgyvendégeket körbe állította s mindegyiknek a szájába egy „kugler csokoládé golyót" eresztett s csak egy nek adott két csokoládé darabot. A társaság összenéz, gyanakodva beszél, suttog, nem tudja megérteni, hogy az egyik miért kapott kettőt. Egy másik ott lévő komikus végre bátorságot vesz magának s imígyen szól:

— Kedves kolléga! Nem lenne szives megmondani, miért adott az egyik hölgynek két csokoládét? A társaság szivszorongva várja a feleletet, mire megszólal a jubiláns:

— Már kérem szépen megbocsájtanak, de én az evesközben úgy vettem észre, hogy annak az egynek van — a legnagyobb szája.

— **Ismét egy gyilkosság!** Miskolcz városa polgárainak élete minden lépten-nyomon csokkán feroz. Az ember úgy lépjen ki ma lakásából, hogy nem tudja: vajjon vissza fog-e élve kerülni. Igazán kétségbeesítő állapot! Nem mulik el egy hét, a melyen a legvadabb gyilkosságról ne kellene számot adnunk. Most a Gordonban, majd a vasutnál, azután meg a Győri-kapuban ölnék meg embereket, még pedig legtöbbször úgy, hogy a gyíkok menekül. A város elöljárósága csak megcsóválja fejét, azután — nem csinál semmit. — Uraim! Vegyék ezt a dolgot már egyszer lelkükre és tegyenek valamit a város közbiztonsága érdekében. Hiszen azért a pótdórt, a melyet fizetünk, legelső sorban azt kívánjuk, hogy védjék meg életünket! Ha mi revolverrel zsebünkben magunk vagyunk kénytelenek testi épségünk fölött örködni, akkor mire való a rendőrség? Ne csináljanak nekünk „Koronát" se semmiféle korcsnát, hanem szervezzék a rendőrséget, mely életünket és vagyonunkat védi. Ez az első! Ha kétszer annyi rendőr kell mint a mennyi van, akkor tessék kétszer annyi rendőrt állítani. Fizetjük szivesen. — A legújabb áldozat ismét a Győri-kapuban esett. Neuman László 19 éves ragályi illetőségű, diósgyőri vasgyári munkást tegnap viradóra meggyilkolta találták. A járó-kelők későn találták meg és így a rendőri apparátus is csak 8 óra után — persze erős rendőri fedezet mellett — szállította be a helybeli közkórház hullakamrájába. Nyakan egy 20—30 czm. hosszú nyitott seb látható, azon felül testén több kés-szúrás is van. A kir. törvényszéki orvosok holttestét mai nap boncolják fel. Bulyovszky Gusztáv kir. törvényszéki bíró, központi vizsgáló bíró a vizsgálatot megindította. A szerencsétlen véget ért fiatal ember Ragályban lakó szüleit táviratilag értesítették a szomorú esetről.

— **A bulgárok Miskolczon.** Dubrovniczky János vasuti utkaparót — mint már jeleztük — a zsolczi országuton ittas állapotában ismeretlen tettesek életveszélyesen megsebesítették. A szerencsétlenül járt ember holttestét beszállították a helybeli közkórházba, hol, daczára a leggondosabb ápolásnak — meghalt. Dr. Ballagi János dr. Frank Miksa kir. törvényszéki orvosok felboncolták és a halál okát véromlányban állapították meg. Neje határozottan állítja, hogy Dubrovniczky csakis a Miskolczon letelepedett bulgárok áldozata lehet, mert több ízben fenyegették azért, mivel Dubrovniczky őket a rend és tisztaság megtartására kényszeríti. A vizsgálat erélyesen folyik.

— **Ki tehet érettségit?** A kultuszminiszter rendeletet adott ki a korán értek ellen. — Számatalanszor megtörtént, hogy érettségi vizsgálatokra jelentkező tanulók a törvényes életkort még nem érték el. E törvénybe ütköző esetek elkerülése végett a közoktatási miniszter felhívta a főigazgatóságokat, utasítván az igazgatókat, hogy beiratkozások alkalmával szigoruan vegyék számba a tanulók életkorát, s ha azok a törvényes életkort nem érték el, utasítsák őket vissza. A miniszter figyelmeztette a főigazgatókat egyúttal arra is, hogy a szóbeli érettségi vizsgálatok előtt a jelentkező tanulók korát mindig vizsgálják meg s olyanokat, kik a törvényes életkort még el nem érték, érettségi vizsgálatokra ne bocsássák.

— **Irodalom.** A „Budapesti Bazar"-t, a magyar divatlapok legrégebbikét melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe. Minden számában közel 100 művészi kivilelű divatrajzot, pompás színezett divatképet és gazdag tartalmu szépirodalmi részt közöl. A „Budapesti Bazar" úgy is, mint divatlap, úgy is, mint szépirodalmi közlöny első helyen áll. Szerkesztője Király János. Lapunk t. olvasóinak figyelmébe ajánljuk a hirdetések közt közölt előfizetési felhívást.

SZINHÁZ.

Kedden, decz. 5-én Csiky Gergelynek, a magyar dráma-irodalom eme nagy alakjának egyik hatalmas tragoediája, „A vas ember" került színpadra. Az erős drámai részletekben gazdag, kitörésre kitörés következő, izgalmaknak, fokozatos felindulásoknak nagy bőségével megirt czimzseropet Kazaliczky játszotta annyi művészettel, érzelemmel, igaz bensőséggel s hűséggel, a melyért valóban föltétlen elismerést követelhet mindenkitől, ki tud érezni, tud egyúttal a mértéket is megtudja szabni, melylyel az előadás bírálandó. Semmi tulzás, semmi erőltettség, semmi alpáthósz, semmi gyöngö vonás, mely az előadás rovására menne, csupán csak annyi megjegyzésre méltó van, hogy maszkja nem elég találó s mozgása igen feltűnően fiatalos. — Bera Paula Edith is elég rokonszenves volt s az első fölvonás végén levő

jelenetet hatással adta. Dícséretet érdemel a III-ik felvonásbeli azon jelenetet is, melyben atyjával beszél és zokogva távozik el tőle. A másik nő szerepe — Bárdiné — K. Nagy M. kezében volt, kinek a III. felvonásban igen hálás jelenete van s azt igyekezett is hatással érvényre emelni, kár hogy kissé éneklős előadási modora, melyben a sopánkodás jellemző hangjai vegyülnek untalan, ezt sem engedte egész sikeressé lenni. Szentgálit Győre adta, míg az ifju Várhelyit Dolly személyesíté igen könnyeden s elevenséggel. Végül a vasember fiát Andort Szathmáry mutatta b. elég szintelenül. Kár, hogy e különben kellemes organumu színészünk nemcsak hangját nem tudja kellően használni, de mozgásaiban is igen sok olyan vonást árult el, a melyen élvezhetetlenné teszik előadását. Nagyokat lépkedései minden igazi ok nélkül, sablonos gestusai, keveset kifejező arczjátékai mind olyan dolgok, melyek lerontják játéká sikerét. Szabato-aabb mozgás, kifejezőbb arczjáték s a kiörésekben való kellő fokozat: legalább ezekkel igyekezék mérsékelt sikert biztosítani. Közönség igen-igen csekély számban volt.

Szerdán, decz. 6-an Planquette régi operettje „A kornevillai harangok” adatott a hirdett „Fatimica” helyett nagy közönség előtt. Serpolettét Orley adta a nála meg-zokott elevenséggel s kellemmel; Germaint Szilágyi mutatta be; Gáspár apót Breznai személyesítette, Grenisöt Karacs ábrázolta, míg Hanryt Bethleni mutatta be kissé nehézkes mozdulatokkal, melyek mintha éneklését is nehezítették volna. A kar az első felvonás utolsó előtti jelenetében igen sikerülten nem volt képes a dallamot megfelelően bevezetni.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**
Kiadó: **Wesselényi Géza.**

NYILTER.)*

FEKETE ISTVÁN

ügyvéd

(büntetőjogi ügyekben specialista)

lakását és irodáját

Mező-Csáthról Miskolcra áthelyezte.

Lakása:

Széchenyi-utca 67. szám alatt, Propper ház,
a „Korona” mellett. 2-3

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Szeles-utca 53. sz. alatt

egy üzlethelyiség

1894. évi február hó 1-től kiadó.

3050. sz. Árverési hirdetmény
1893.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a m.-csáthi kir. járásbírósg 1893. évi 2887. számú végzése következtében dr. Lang Pál ügyvéd által képviselt Groszman Izrael javára Nagy Pál ellen 84 frt és jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 394 frt 80 krra becsült batorok, ágy és ruhaneműek és Perpét Ferencznel levő egy arany óra, láncz és 3 gyűrűből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a m.-csáthi kir. bíróság 3050/1893. számú végzése folytán, 84 frt tőkekövetelés, ennek 6% kamatai és eddig összesen bíróság már megállapított költségek erejéig M.-Csáthon leendő eszközésére 1893. évi december hó 11-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt M.-Csáthon, 1893. évi november hó 27.
Fischer József,
kir. bírósági végrehajtó.

Egy bolthelyiség

(bolti állványokkal felszerelve)

lakással vagy anélkül

Kis-Hunyad-utca 64-ik szám alatti házban

azonnal kiadó.

Értekezhetni az ugyanott lakó tulajdonossal.

A Budapesti Bazar

1894. évi XXXV. évfolyamára ezennel előfizetést nyitunk.

Szerkesztő: **Király János.**

Bátran állíthatjuk, hogy a Budapesti Bazar a háziasszonyok nélkülözhetlen divat- és háztartási közlönye.

Utalunk a Budapesti Bazar minden számára, mely úgy a divat, mint a háztartás és kézimunka köréből teljes képet nyújt.

Daczára ennek, a Budapesti Bazar úgy fényes kiállítását, mint czélszerűségét tekintve, a legolcsóbb magyar divat-közlöny.

A Budapesti Bazar, mindazon előfizetőinek, kik felévi előfizetésüket egyszerre beküldik, egy közel háromszáz arczképet tartalmazó díszes Emlék-albummal kedveskedik, melynek czíme emlékek-album. A Budapesti Bazar munkatársai, előfizetői és a Rózsaszin-szalon tagjai írásban és képen. Nem előfizetők ez albumot 3 forintért rendelhetik meg.

Pompás, színezett divatképet, a borítékon fekete nyomatú divatképet hoz a Budapesti Bazar mindenik számára! De daczára

Eznyi kedvezménynek, a Budapesti Bazar minden számához egy 16 oldalú rendkívül érdekes regény-mellékletet is ad.

Szépírói részében elsőrendű írók munkáit közli s tárcaczzikkeit legnagyobbreszt illusztrálva jelennek meg.

Több rendkívüli melléklete van a Budapesti Bazárnak: így: monogram-ívek, természetes nagyságban kivágott szabásminták, szabás-minta-ívek, stb. stb.

Igen kedvencz találkozóhelye a Budapesti Bazar előfizetőinek a Rózsaszin-szalon, melyben az előfizetők díjtalanul levelezhetnek.

Bő tartalma, szép képei és hasznos mellékletei a Budapesti Bazart maguk ajánlják!

A Budapesti Bazar előfizetői a főiven között képek természetes nagyságban kivágott szabásmintáit megkapják ingyen.

Zajos előfizetési felhívást, virágos ígéreket a Budapesti Bazar nem tesz, mert XXXIV éven keresztül kedvencz közlönye volt a művelt magyar hölgyvilágnak.

Ábrái, képei a czélszerűséget véve első sorban irányadóul, művészi kivittel bírnak.

Reményünk biztos, hogy a Budapesti Bazar köré fognak csoportosulni azok a művelt magyar hölgyek, kik hasznos és czélszerű s úgy a divat-irodalom, izlés, takarékoság, mint a társadalom minden ágát felőli lapot akarnak járni.

A Budapesti Bazar előfizetési ára:

Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.

Az előfizetési pénzek ily czím alatt küldendők:

Király János szerkesztőnek
Budapest Koronaherezeg-u. 17. sz.

KOTÁNYI JÁNOS

Tojás-Cognacja

a legfinomabb cognac és egészen friss tojás-sárgából orvosi felügyelet mellett készítették! — Tiszta méz hozzáátétele által, kellemes íze, és kitünő táperejénél fogva minden más cognacot felülmúl.

Ezen kitünő tojás-cognac használata után hozzászánt, számtalan elismerések és hálalevelek közül van szerencsem egynehányat itten felsorolni.

Cs. és kir. gazdasági vegyvizsga intézet nyilatkozata Bécsben.

A mint az alapos vegyvizsgálat igazolja Kotányi tojás-cognacja kifogástalan minősége folytán, gyenge emésztetű üdülő egyéneknek különösen ajánlható.

Cs. és kir. physiologiai vizsga intézet Klosterneuburgban.

Kotányi tojás-cognacja különösen ajánlható mindazon komoly eseteknek, melyeknél a legkiválóbb tápanyagok könnyen emészthető alakban szükségesek, a szervezet erősítése és föntartására!

Cs. és kir. Erzsébet-kórház Bécsben.

Kotányi tojás-cognacja: mind a belgyógyászat mind pedig a sebészeti osztály beteginél kitünő eredmény nyel alkalmaztatott, és mint legjobb folyékony és erősítő tápszernek bizonyult.

Cs. és kir. Rochus kórház Bécsben.

Kotányi tojás-cognacja a legsúlyosabb betegnekél felülmulhatlan sikert és bámulatos erősítő eredményt mutatott

Cs. és kir. 1-ső számú katonai kórház Bécsben.

Kotányi tojás-cognacjával tett kísérletek, különösen vérszegénység, gyenge és sok vért vesztett üdülő betegnekél, megbecsülhetlen erősítő tápanyagnak bizonyult és a legmelegebben ajánlható.

Kir. St. Rochus kórház Budapestben.

A betegek, leginkább nők és gyermekek, ezen Kotányi tojás-cognacjával szívesebben fogadják, mint a más tojás-nélküli cognacot, és különösen kitünő tápereje által üdülő gyengélkedőknél nem eléggé ajánlható.

Bécsi orvostan lapja.

Kotányi tojás-cognacja az általános gyógyászatban legrövidebb idő alatt állandó használatnak fog örvezeni. Bécsi gyógytani hetilap.

Kotányi tojás-cognacja hivatva van az acut tüdőgyulladás, purperiáláz, cholera, orbáncz, abdominál hagymáz, tüdővész, anaemiái, és üdülő egyéneknek a legkitünőbb szol-gálatot tenni.

FŐRAKTÁR:

Bécs I. Kärtnerstrasse 14. szám, (az átjáróban).

„a Paprika Eiffeltoronyhoz.”

Kapható egyedül

Füller Sándor úrnál,

az „Arany horgonyhoz” czimzett fűszer- és esemege kereskedésében,

MISKOLCZON. 4-

Vezérképviselő:

Győri Trexler Ferencz úr

Budapest Egyetem-u. 7.

SZABADSÁG

politikai, társadalmi, közgazdasági, tanügyi és helyiérdekű lap.

Amiskolczi függetlenségi és 48-as párt közlönye.

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt 25 kr.
Félévre	2 „ 50 „
Egész évre	5 „ — „

Van szerencsem a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy Miskolczon, a gömőri pályaudvaron, e czélra külön kibérelt helyen

Köszénraktárt

létesítettem, hol különféle minőségű belföldi és porosz szén fűtési czelokra előnyös árban beszerezhető.

Porosz szén házhoz szállítva, 10 mázsa megrendelésnél 100 kilónként	1.40 frt
50 klg.	— .75 „
Salgó-tarjani raktárban 100 „	1. — „
házhöz szállítva 100 „	1.08 „
Sajó-kazai raktárban 100 „	— .36 „
házhöz szállítva 100 „	— .45 „

Dicső-s-horváthi szénre, Sárkány Kornél úr bányájából, métermázsként házhoz szállítva 55 kr-át megrendelések elfogadtatnak.

Megrendelési hely: a gömőri pályaudvarban, Buzatér 3. sz. a. és Hesz Jenő úrnál.

Teljes tisztelettel

DEUTSCH IZRAEL köszénkereskedő.

Széchenyi-utca 109. sz.,

BERLINER I. Miskolcz,

a Takarékegylet házában.

11-33

Kitünő, jó és hallatlan olcsó

finom vichszos vagy bagaria bőrezipó urak részére erős talppal párja	2.75-től 5.50-ig
egész könnyű Gems, Patent, borjubőr, vagy lakkos, uraknak, esetleg báli vagy salon	4.50 „ 6.50 „
Posztó, bőrrel, ezugos 3.50-től 5.50-ig, valódi oroslakkal 4.50-től 6.50-ig. Posztó hosszúszerű eszímák, bőrrel és lakkal	5.50 „ 12.— „
Női ezugosezipók zerge, patent vagy borjubőrből 10 izlésteljes formában erős talppal, hosszú szárral	2.75 „ 4.50 „
Női ezugos cipők finom Gems Glace, szép Lasins szalonlakkal, vagy oroslakkal, avagy egész bőrből	3.50 „ 5.50 „
Női Posztó, bőrrel 3 ftről 4.50-ig, finom posztó és valódi oroslakkal	3.50 „ 5.50 „
Gyermekek eszímák lakkal vagy lakk nélkül, ránczezal vagy anékiül, 3 évtől 13 éves gyermekek részére	2.— „ 4.50 „
Finom Gráeci kalapok 25 különböző formában a legújabb divat szerint	1.25 „ 4.25 „
Nyúlzsűrű kemény és puha valódi angolkalapok	3.— „ 6.50 „
Téli plüs- és borsapkák 25 válogatott izlésteljes formában feltűnő olcsón, nem különben ingek, nyakkendők, bőrdölk, gallérok, kélzélők óriási választékban legolcsóbb árban kapható. — 1 Finom ezilinder 4 ftr.	

Széchenyi-utca 109. BERLINER I, Miskolcz, a Takarékegylet házában.

Üzletváltoztatás.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség szíves tudomására hozni, miszerint a már évek óta fennálló és jó hírnévnek örvendő, **Szeles-utca 53. sz.** alatt lévő

fűszer- és vegyesárú-üzletemet

december hó 1-től

ugyanaz **utca 23. sz.** alatt ujonnan épült saját házamba, régi helyiségem közvetlen szomszédságába tettem át s azt tetemesen megnagyobbítva, a mai kor minden igényeinek megfelelően egész ujonnan berendeztem.

Midőn ezuttal új üzletemet a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlanám, az eddig irántam tanúsított bizalomért hálás köszönetemet fejezem ki, azon bizossítással, hogy főtörekvésem leendő ezután is legjobb minőségű árukkal, legmérsékeltebb árak és pontos kiszolgálát által becses pártfogásokat kérde melni, vagyok

kiváló tisztelettel 1-3

MEZEI IGNÁCZ.

Egyszersmind a közeledő ünnepekre ajánlom kitünő és valódi még **tökén termett, jó miskolczi fehér asztali boraimat**, kimérve házhoz, literenként; 40 és 48 kr.

Szabolesmegyei **burgonya** és makói **vereshagyma** ugy kicsinyben, mint nagyban, a legolcsóbb árak mellett adatnak el.

Jó bor jó egészség!

A közelgő sertésölési időnyre ajánlok a t. cz. közönségnek **kitünő, jó, tisztán kezelt, miskolczi termelőkötől vásárolt**

ó- és újborokat

és pedig:

1 ltr 93-iki 36 kr.
1 „ 92-iki 40-44 „
1 „ 90-iki 50 „

4 liter megrendelésnél házhoz is küldve, mulatságokra, estélyekre 10 literen felüli vételnél **árengedmény.**

Tisztelettel

DESZBERG FABIÁN

Alsó-Szirma-utca 83., Roszik-féle ház.

Kérem boraimat össze nem tévesztetni a mostani divatos borokkal.

90. és 92-iki bort és 1 horzó hímest megvételre keres csak helybeli termelőkötől.

Van szerencsém a nagyérdemű úri közönségnek szíves figyelmébe ajánlani a legújabb megérkezett dús választékban **őszi és téli időnyre való elsőrendű külföldi és hazai gyártmányú, finom**

245

szöveiteimet

Ugy mint eddig, sőt még **jobban** azon leszek, hogy nagyra-becsült vevőimet teljesen kielégítek.

Elegáns kivitel, jó munka (saját műhelyemből)

s szolid ár mellett.

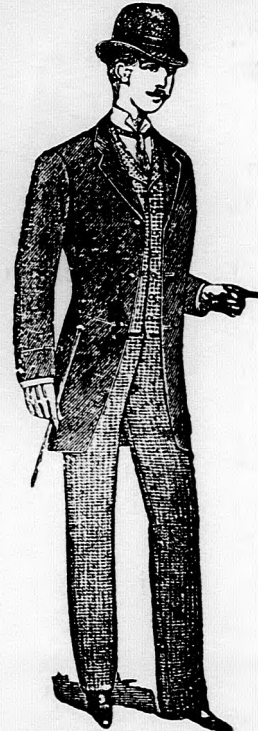
Szíves pártfogásért esedezem

KALMAN MÓR

fűrészbő Miskolczon,

8-10

Debrecenyi Dániel úr házában, Molnár Sándor úr vaskereskedésével szemben.

HIRDETMÉNY.

A Miskolczi Takarékpénztár

részéről tisztelettel értesítjük a betevő közönséget, hogy betéteket 4-8 napi felmondáshoz kötött **kamatozó pénztári jegyekre**

11-

is elfogad intézetünk.

A pénztárjegyek bemutatásra szólnak 50, 100, 500, 1000 és 5000 forintról állítatnak ki s ez idő szerint 3 és 1/2%-lit kamatoznak.

Ezenkívül tisztelettel tudatjuk, hogy intézetünk -- tekintettel a nagyérdemű közönség fokozódó bizalmára -- azon kellemes helyzetbe van, mikép az alapszabályamokban előirt minden üzletágban szolgálatát a legelőnyösebb feltételek és kamatláb mellett ajánlhatja fel.

Kelt Miskolczon, 1892. november 14.

A Miskolczi Takarékpénztár igazgatósága.

A miskolczi Lázárnapi

országos vásár

gyűlik folyó évi december hó 17-én, vasárnap, tartatik „ „ „ „ 18-án, hétfőn.

A gyűlés napján délelőtt, mint eddig, **börvásár**, délután 2 órától a baromvásártéren marhalevelek átíratnak.

A vásárbérlő.

Egy alföldi nagyforgalmu, 8000 lakossal bíró városban, a város középpontján fekvő

NAGYVENDÉGLŐ
ÉS
SZÁLLODA

5 szobával, nagy táncsteremmel, urikaszinóval, fedett kuglizóval, jól berendezett istállókkal, kocsiszinnel, jégveremmel, takarmány-pajtával stb. stb.

szabadkézből eladó.

Értekezhetni:

Schweitzer Henrik urnál

Miskolczon, Király-utca 4. szám.

Ugyanott egy jókarban levő 3 1/2 lőerejű locomobil is eladó.

Szállítási hivatal a m. kir. államvasutak részére.

Wilhelm Herman és Tsa

szállító-czég

Széchenyi-utca 31. szám.

Elfogad költöztetéseket belül kárpitozott butorszallító kocsikban.

Elfogad továbbá rendelvényeket

I. rendű salgótarjáni darabos és I. rendű

porosz koczka v. dió-köszénre

bármily mennyiségben, házhoz szállítva, jutányos árak mellett.

Szállítási hivatal a m. kir. államvasutak részére.

Köszéraktár.

Köszéraktár.